

Mi-e dor...

Florin-Cezar CĂLIN

Mi-e teamă că te pierd în ceața vieții,
- Iar pașii îți răsună efemer!
Că mă trezește roua dimineții,
Din visul meu ce-a devenit himer.

Mi-e dor să mă îmbrac într-o lumină,
- Să te cuprind în brațe ca ființă!
Și să constat că viața mea e plină,
- De pasiune pură sau dorință!

Tot timpul zbor de nu ating pământul,
(dar bine c-am atins inima ta).
Sau sentimentele adesea cu cuvântul,
În visul meu ce permanent te vrea.

Mi-e dor să mă mai nasc încă odată,
- Să fiu dator iubirii permanente!
- Să nu trăiesc în viață ca erată!
Eu evitându-i doruri turbulente.

Avid am fost de tine-ntotdeauna,
(trecutul e trecut, rămâne-acolo).
Mireasă să-mi rămâi pe totdeauna,
Chiar de voi fi al vieții ... piccolo.

Mi-e dor de gura ta dar și de noi,
De-acel nisip ce pasul tău îl calcă.
Mi-e dor în permanență de-amândoi,
De dragostea-ți ce inima îmi seacă.

Brăila, august 2017